

Міністерство освіти і науки України
Національний авіаційний університет

Міжнародна наукова конференція

СТУДЕНТІВ ТА
МОЛОДИХ УЧЕНИХ

ПОЛІТ 2002
НАУ

НАУКА І МОЛОДЬ

Матеріали міжнародної наукової конференції
студентів та молодих учених

10-11 квітня 2002 року, Київ, Україна

Матеріали наукової конференції містять короткий зміст доповідей науково-дослідних робіт студентів та молодих вчених.

ГОЛОВА

Бабак В.П., ректор, Заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, доктор технічних наук, професор

ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ

Харченко В.П., проректор з наукової роботи, доктор технічних наук, професор, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР

Сябряк Є.М., науковий співробітник

ОРГКОМІТЕТ

Шевчук В.С., декан аерокосмічного факультету, кандидат технічних наук, доцент

Конахович Г.Ф., декан факультету електроніки та телекомунікацій, доктор технічних наук, професор

Куц Ю.В., заступник директора інституту інформаційно-діагностичних систем

Азарсков В.М., декан факультету систем управління, доктор технічних наук, професор

Сидоров М.О., декан факультету інформатики, доктор технічних наук, професор

Іванов С.В., декан факультету аеропортів, доктор хімічних наук, професор

Кудлай Т.П., декан юридичного факультету, доктор юридичних наук, професор

Жебка В.В., декан факультету економіки та підприємництва, кандидат економічних наук, доцент

Кулик В.А., декан факультету менеджменту та логістики, доктор економічних наук, професор

Кіраль С.С., декан факультету лінгвістики і соціології, кандидат філологічних наук, доцент

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ МОТИВІВ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

У межах діяльнісного підходу до навчання встановлена принципова можливість програмувати характер його мотивації через організацію діяльності, а саме тип навчання.

Для діяльності, керованої навчанням, характерна складна психологічна структура, до якої належать мета, мотив, об'єкт і результат діяльності.

Становлення учбової діяльності, формування її компонентів і зміна взаємозв'язку між ними призводить до новоутворень у мотивації.

В цілому теоретичне завдання дослідження – пошук підходів до обґрунтування можливостей управління мотивацією, планомірного її виховання через організацію різних видів активної діяльності у навчальному процесі.

Для формування очікуваних мотивів навчання як фахових так і загальноосвітніх дисциплін у студентів вищих закладів освіти необхідні свідоме розуміння ролі знань, самостійність в їх здобутті та перевірки, творчий підхід до вирішення завдань. Ефективність освіти залежить від того, якою мірою студент може навчити себе. Це вимагає певної дисципліни навчання як дисципліни праці.

Зміст навчального матеріалу лише тоді спонукає до учбової діяльності, коли студенти мають потребу в цих знаннях, а побудований у вигляді системи практичних і учбових дій, він організовує активні дії студентів для їх реалізації, перетворюється в пряму мету учбових дій і усвідомлюється ними.

Досягнення мети (виконання учбових дій) супроводжується позитивним емоційним забарвленням, і мета набуває самостійної значущості. Народження нових мотивів, "зсув мотиву на мету" – важливий момент для перетворення окремих цілей учбових дій по самостійному добуванню знань в мотив самоосвіти.

Процес навчання і виховання базується на теорії поетапного формування розумових дій і умінь. Рефлексивно-оціночний етап навчання і виховання пов'язаний із аналізом виконаної роботи, порівнянням досягнутого із поставленим завданням і оцінкою роботи.

Контроль знань як вимірвальний процес повинен забезпечувати високу точність, об'єктивність та швидкий вплив оцінки на організацію навчального процесу і праці студентів на всіх етапах набуття ними знань.

Оцінка викладача повинна фіксувати не лише результат, а й шлях до нього. Оптимальною вважаємо таку систему оцінювання, котра дозволяє отримувати об'єктивну інформацію про ступінь успішності в процесі навчання студентів. Із закінченням певного етапу навчання це дає можливість коригувати його процес, тому що інтерес до результатів виконання учбових дій завжди в центрі уваги учня.

У цьому напрямку перспективним видається створення відповідних систем рейтингового оцінювання результатів навчання. Порівняно із традиційною системою "навчання – екзаменаційна оцінка", "безперервна рейтингова система засвоєння матеріалу з акумульованою підсумковою оцінкою" має значні переваги, основна з яких полягає в якості підготовки фахівця.

Список літератури

1. Булах І.М. Методи контролю та оцінювання рівня знань /Сучасні системи вищої освіти: порівняння для України. – К.: Видавничий дім КМ "Akademia", 1997.– с.169-185.
2. Варецька Д.О., Дурбак Л.М. Виховні аспекти викладання у вищій школі /Сучасні аспекти виховного процесу у вищих навчальних закладах України. – Львів, 2001.– с. 9-10.
3. Леонтьев А.Н. Избранные психологические произведения: В 2-х т.- Т.2.- М.: Педагогика, 1983.- 320 с.

З М І С Т

<i>Авіація і космонавтика</i>	3
<i>Теоретична механіка</i>	27
<i>Опір матеріалів</i>	29
<i>Інформатика та автоматизовані системи керування</i>	35
<i>Радіотехніка</i>	66
<i>Інформаційно-вимірювальні системи</i>	95
<i>Промислове та цивільне будівництво</i>	117
<i>Прикладна математика та математичне моделювання</i>	125
<i>Хімічна технологія та інженерія</i>	139
<i>Прикладна геометрія, комп'ютерна графіка та дизайн</i>	157
<i>Екологія та охорона навколишнього середовища</i>	161
<i>Фізика</i>	181
<i>Економіка</i>	181
<i>Менеджмент організацій</i>	181
<i>Облік, аудит та фінанси</i>	181
<i>Маркетинг</i>	181
<i>Історія</i>	181
<i>Підготовка офіцерських кадрів. Військова авіація</i>	181
<i>Філософія та педагогіка</i>	181
<i>Лінгвістика</i>	181
<i>Соціологія та право</i>	181